

ELS NOUS HEROIS

La segona setmana, i última, dels Jocs ha portat l'atletisme. Indiscutiblement l'esport més espectacular i emocionant de tots els molts que hem vist aquests dies. L'estadi de Montjuïc s'ha omplert en cada sessió, per a veure i vibrar amb els atletes. Amb els atletes i amb alguna cosa més: l'espanyolisme. A Barcelona és gairebé impossible veure una bandera espanyola en els balcons però se n'han vist milers als estadis. Un fenomen que necessita explicacions convincents. No totes les portaven els de fora i molts que no en portaven cridaven a cor el nom del país veí.

Siga com siga la gran fanfarrina olímpica ha acabat. I des del punt de vista esportiu ho ha fet bé. No han estat uns Jocs plens de rècords però han estat uns Jocs competits i nets. Que és molt.

Josep Guardiola

El noi de Santpedor s'ha fet l'amo de Mestalla. Pep Guardiola porta una temporada rutilant: campió d'Europa amb el Barça, guanya la Lliga, rep el premi al millor jugador jove i ara la medalla somiada dels Jocs de Barcelona. En les preliminars de València es va destapar un Guardiola poc habitual en ca'n Barça, dedicat a organitzar i repartir el joc. El somni de jugar la final al Nou Camp no va eclipsar el seu bon joc i millor estar sobre el camp. Al seu costat un grup de joves futbolistes que donaran de parlar. I al seu davant una gran selecció polonesa, que ha merescut els elogis unànimes.

Richard Chelimo

L'ovació més gran dels Jocs se l'ha emportat aquest atleta de Kenya. Chelimo va quedar segon en la final dels 10.000 metres, per darrere del marroquí Khalid Skah. Skah havia estat ajudat de manera irregular pel seu company d'equip Hammu Butaib. Els jutges van intentar apartar Butaib (que estava doblat) perquè l'última volta la protagonitzaren Chelimo i Skah però no ho van aconseguir. Al final guanyà Skah però fou desqualificat. Al dia següent, però, Skah tornava a ser medalla d'or, després d'intenses gestions des de Rabat. El públic l'esbronzà per la seua actitud antiesportiva i aplaudí el petit Chelimo, convertit en l'heroi de l'estadi.

Kevin Young

Va batre el primer rècord mundial en atletisme dels Jocs. I el més esperat. Des de feia nou anys els 400 metres tanques tenien com a propietari el mític Edwin Moses. Semblava ja impossible superar aquella històrica cursa feta a Coblència l'últim dia d'agost del 1983. Però Montjuïc serví de talismà a aquest jove californià de raça negra que, per primera vegada en la història, ha aconseguit córrer els 400 tanques en menys de 47 segons. Moses s'ho mirava des de les grades de l'estadi amb enyorança dels temps en què va ser el més gran. Young havia arribat vint-i-quatre centèsimes més aviat i això el proclamava per a la medalla d'or.